

**Дичківська Ілона**

доктор педагогічних наук, професор,  
завідувачка кафедри дошкільної педагогіки  
і психології та спеціальної освіти  
імені проф. Т. І. Поніманської

Рівненського державного гуманітарного університету,  
м. Рівне, Україна

ORCID: 0000-0002-9353-5666

e-mail: [ilonardgu@gmail.com](mailto:ilonardgu@gmail.com)

## **ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ПРАКТИК У ПОБУДОВІ ПРОСТОРУ ШКІЛЬНОГО ПРИМІЩЕННЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ УКРАЇНИ**

**Анотація.** У статті окреслюються перспективні для моделювання простору шкільного приміщення початкової школи України тенденції позитивного зарубіжного досвіду. Підкреслено, що увага до цієї проблеми зумовлена особливостями сучасного стану розвитку початкової освіти. В умовах стандартизації і варіативності освіти простежуються суперечливі тенденції її модернізації. Однією з таких тенденцій є пошук нових підходів до архітектурного оформлення шкільного приміщення, його дизайну, облаштування класних кімнат.

Особливе місце у вирішенні поставлених завдань відіграє Реджо-педагогіка, яка представляє собою розгорнутий набір рекомендацій щодо створення ідеального освітнього простору. Їх можна використовувати при проектуванні «гнучкого» простору шкіл, що відповідає внутрішнім процесам та своєму часу.

Схарактеризовано функціональні зони всередині однієї класної кімнати, виокремлені автором Реджо-педагогіки, як-то: зона досліджень, творча майстерня, функціональні стіни, місце для діалогу, зона ігор та постановок.

Розглянуто принципи організації простору класної кімнати як головного простору, де учні здобувають знання: класні кімнати повинні відповідати вимогам будівельних норм і правилам ергономіки та створювати такий простір, який сприятиме освітньому процесу та викликатиме у дітей інтерес до навчання; класні кімнати повинні відповідати всім вимогам комфортного освітнього середовища. Крім параметрів місткості, освітлення та мікроклімату при створенні класних кімнат необхідно враховувати: просторове зонування, здатність класної кімнати до трансформації; наявність модульних меблів; Колірні рішення та матеріали обробки.

Підсумовуючи, авторка наголошує, що простір шкільного приміщення початкової школи України має бути всеохопний та цілісний, мати в основі єдину педагогічну, соціально-організаційну та художню концепцію. Такий простір в цілому, як і кожен з його елементів – від благоустрою ділянки та

архітектури будівлі до найменших дрібниць інтер'єру, обладнання класних кімнат навчальних матеріалів – є засобом освіти.

**Ключові слова:** зарубіжні інноваційні практики, побудова простору, освітній простір, простір шкільного приміщення, класна кімната, педагогіка Реджо Емілія, початкова школи України.

**Постановка проблеми.** Увага до створення освітнього простору для учнів початкової школи як багатовимірної педагогічної реальності зумовлена особливостями сучасного стану розвитку початкової освіти. В умовах стандартизації і варіативності освіти простежуються суперечливі тенденції її модернізації.

Однією з таких тенденцій є пошук нових підходів до архітектурного оформлення шкільного приміщення, його дизайну, облаштування класних кімнат.

Шкільне приміщення, зокрема класна кімната, потребує особливих підходів до планування та об'ємно-просторової композиції, що створює умови для ефективної організації освітнього процесу, естетичного та фізичного розвитку учнів. Як справедливо зазначає Т. Деміракі (2019, с. 60), школа третього тисячоліття повинна стати тим архітектурним середовищем, де формується гармонійна особистість дитини з високим рівнем освіти на основі сучасних технологій та новітньої матеріально-технічної бази.

Інтер'єр та облаштування класних кімнат формуються насамперед заради розвитку учнів. Добре облаштований простір класної кімнати створює можливості для різноманітних форм навчальної діяльності, забезпечує сприятливу емоційну атмосферу, мотивує та налаштовує на продуктивну роботу. Дизайн може вдосконалити певний простір залежно від цілей і завдань школи, оскільки має потужний освітньо-виховний потенціал та здатний підвищити якість і ефективність сучасної української освіти (Сергійчук, 2017).

Суттєве значення для створення освітнього простору має урахування позитивного досвіду розв'язання цієї проблеми у зарубіжних країнах.

**Аналіз останніх досліджень з проблеми.** Аналіз досліджень реформування системи шкільної освіти зарубіжжя (А. Василюк, Н. Лавриченко, О. Локшина, О. Матвієнко, О. Овчарук, О. Савченко та ін.) засвідчив значний позитивний досвід модернізації початкової освіти, яка проходить під гаслом «молодша школа не може бути неуспішною», що набуває конкретного і почасти самотнього втілення (Лавриченко, 2010, с. 20). Передусім це відображається на організації такого важливого для нашого дослідження об'єкта як шкільне середовище. Його інноваційні моделі задають нову систему цінностей педагогічної діяльності. Вивченню понять «освітній простір», «простір шкільного приміщення» приділено значну увагу у наукових та методичних працях вітчизняних та зарубіжних педагогів (Г. Бутенко, А. Євтодок, Н. Рибки, А. Цимбалару та ін.).

Мета статті – окреслити перспективні для моделювання простору шкільного приміщення початкової школи України тенденції позитивного зарубіжного досвіду.

Виклад основного матеріалу дослідження. Як зазначає Н. Лавриченко (2010, с. 14), на забезпечення індивідуалізації і багатоваріантності шкільного середовища спрямовано пошук нових архітектурних форм його просторово-предметного компоненту. Стосовно архітектурного вирішення проблем оптимізації роботи у групах з різною чисельністю школярів цікавим є досвід початкових шкіл Норвегії. Приміром, у Вардсен-школі в одному приміщенні з площею понад 90 кв. м, розділеному розсувною перегородкою, розташовано два класи.

За потребою проведення спільного уроку перегородку прибирають. Частина класної кімнати розділена стелажми і шафами (з підручниками, наочністю і дидактичними матеріалами, які учні можуть брати самостійно, обираючи з кількох варіантів той, що кожен вважає за потрібний) на окремі затишні куточки зі столиками і стільцями, де учні можуть працювати у малих групах і самостійно. Водночас діти мають змогу під час уроку виходити до так званої «зони вільного розвитку» – спільної кімнати, де розташовані бібліотека з каталогами, відеотека з монітором та інші додаткові матеріали.

Звертають на себе увагу архітектурні особливості шкільних будівель США, які, за визначенням фахівців, «нагадують велику квартиру», де кожна дитина має власну шафу. Зазначимо і те, що розташування у класній кімнаті парти-стільця не передбачає певного місця і учень може пересувати її так, як йому зручно. Водночас вражають інноваційністю шкільні інтер'єри *openspace* у Данії, де учні навчаються у великому приміщенні з умовним розподіленням на рекреації.

Цікавим у побудові освітнього середовища виявляється і експеримент в Ізраїлі (Лавриченко, 2010). Так, під час розроблення моделі школи «Крамим» акцент було зроблено на його технічному оснащенні і гнучкій організаційній структурі, оптимальній для ефективного використання простору, часу і організації взаємодії людей і техніки. Таке середовище спрямоване на реалізацію моделі організації навчання, у якій передбачено нелінійний виклад змісту, дистанційні форми навчання, роботу у різноманітних угрупованнях (група; «дім» – кілька груп; шабель – кілька «домів»; спільнота – кілька шаблів), у тому числі динамічного складу. Відповідно, розроблявся проєкт будівлі, яка б не обмежувала свободу для упровадження такої організаційної структури, де приміщення для початкової школи (дому) мають рекреації для фронтальної, групової й індивідуальної роботи, а також окреме подвір'я.

Зазначимо, що такі складні архітектурні форми, на відміну від типових будівель, економічно затратні і їх побудова в зарубіжних країнах не є масовою. Тому шукають економічно привабливі варіанти.

Як справедливо зазначає Т. Деміракі (2019, с. 65), простір для учнів початкової школи має відрізнятися від простору для старшокласників як за предметно-просторовою організацією, так і за характером оформлення. Завдання сучасної школи – не завершити якомога швидше дитинство, а надати можливість дитині прожити його, насолодитися ним і винести з нього важливі уроки. Школа, з одного боку, має не принижувати значущість особистості учня, а з іншого – давати можливість займатися собою і не вказувати йому, як треба поводитися, щоб бути схожим на дорослого. На особливу увагу

заслугує той факт, що початкову ланку школи потрібно відділити окремим блоком від старшої та середньої школи, але при цьому потрібно подбати про спільний перехід. Для цього є низка причин:

*наступність*, яка виступає ключовим елементом взаємозв'язку між початковою школою і закладом дошкільної освіти, що, спираючись на набуття дошкільного дитинства, має забезпечити подальше становлення особистості дитини, її інтелектуальний, соціальний та фізичний розвиток. В. Сухомлинський (1976-1977, с. 64) зазначав: «Школа не повинна вносити різкого перелому в життя дитини. Нехай, ставши учнем, дитина продовжує робити сьогодні те, що робила вчора. Нехай нове з'являється в її житті поступово і не збентежує лавиною переживань». Освітній процес у початковій школі (відповідно до Державного стандарту початкової освіти) організовано за циклами з урахуванням вікових особливостей фізичного, психологічного і розумового розвитку дітей 6-10 років. У 1-2 класах адаптаційно-ігровий цикл сприятиме поступовому переходу дитини від гри до навчання – провідних видів діяльності дошкільного та молодшого шкільного віку. Саме зонування простору в закладі дошкільної освіти мусить мати наступність і в початковій школі. Діти приходять із дитячого садка, де вони звикли до зонування простору в групі. Отже, їм буде легше пристосуватися до нового навчального простору в початковій школі, що запланований Новою українською школою. У закладі дошкільної освіти осередків багато – природознавчий, дитячого експериментування, ігрової діяльності, образотворчої діяльності, музичний та ін. У Новій українській школі передбачено 8 осередків, які виконують певну функцію в класі. Як і в дитячому садку, величезне значення має наявність окремої вбиральні, якою учні можуть скористатися в будь-який момент. Найкращий варіант – прилегла вбиральня до кожного класу початкової ланки або спільна вбиральня в блоці початкової школи (Деміракі, 2019);

*безпечність*. Блок початкової ланки повинен мати окремий вхід, який би відгороджував його від середньої та старшої школи. У такий спосіб буде гарантовано безпеку молодших школярів та певну ізольованість від учнів старшої та середньої ланки. Діти початкової ланки будуть об'єднані за інтересами та віковим критерієм;

*можливість об'єднати кілька осередків класу в одній спільній рекреації*. Осередок гри, відпочинку, дитяча бібліотека та куточок живої природи поєднуються, і в такій рекреації мають можливість проводити перерви всі учні початкової школи. А якщо поставити в цій рекреації столи та стільці, тоді в ній можна буде проводити уроки художньо-естетичного циклу. Приміщення для різних вікових груп школярів – початкової, середньої та старшої ланки – мусять мати специфічне планування, що повною мірою відповідатиме особливостям навчального процесу, потребам та інтересам учнів різного віку.

Якщо архітектурний простір школи залежить від внутрішніх процесів, він безпосередньо пов'язаний з педагогічною методикою, оскільки саме вона визначає взаємодію між учнями, а також учнями та вчителем. З цієї позиції найцікавіші методи взаємодії учасників шкільного процесу пропонує Реджо-педагогіка (Reggio Emilia).

В основі педагогіки Реджо Емілія лежить унікальна філософія дитинства, прийнята у багатьох країнах світу. Назва її походить від міста Реджо-нель-Емілія (Reggionell'Emilia) на півночі Італії. Засновником нової ідеї виховання дітей був «молодий учитель початкових класів, що вирішив допомогти містянам, і залишився в Реджо-нель-Емілія назавжди. Звали вчителя Лоріс Малагуцці. Саме завдяки йому виник новий підхід у педагогіці, який сьогодні називають педагогікою Реджо Емілія» (Коченгіна, 2018, с. 22).

Методика Реджо Емілія пропонує нестандартну концепцію викладання, а також ідеальну модель освітнього простору (Cadwell, 1997). Іншими словами, реджо-підхід представляє собою розгорнутий набір рекомендацій щодо створення ідеального навчального середовища, які можна використовувати при проектуванні «гнучкого» простору шкіл, що відповідає внутрішнім процесам та своєму часу.

Концепція Реджо Емілія заснована на вірі у природну креативність дітей, а також – розвитку творчого потенціалу кожної дитини. На думку Лоріса Малагуцці, «...у дитини сто мов, сто рук, сто думок, сто способів думати, грати і говорити. Сто, завжди сто способів слухати, захоплюватись, любити. Сто радісних почуттів, щоб співати і розуміти, сто світів, щоб робити відкриття, сто світів, щоб робити винаходи, сто світів, щоб мріяти ... » (Edwards, Gandini, 2011, р. 125). Іншими словами, дитина може і повинна використовувати різні способи, щоб показати себе і висловити свої думки (за допомогою музики, малюнку, ліплення, конструювання, живопису, театру тощо).

За концепцією Реджо Емілія, дитина повинна пізнавати, рухаючи і рухаючись. Такий підхід, своєю чергою, означає розвиток варіативного мислення. У школах Реджо Емілія дітей вчать тому, що не існує безвихідних ситуацій, що рішення можна знайти завжди, що не буває єдиної правильної відповіді, що існує безліч різнобічних тверджень. Отже, навчаючись за методикою Реджо Емілія, дитина звикає дивитися на будь-яку ситуацію чи явище під різними кутами, уявляючи безліч варіантів розвитку подій.

Цьому сприяє і міждисциплінарний підхід, який педагоги активно застосовують під час уроків: немає поняття окремих дисциплін, немає меж між предметами; наприклад, граючи в шахи, діти паралельно вивчають основи геометрії та математики. Також важливо відзначити, що у школах Реджо Емілія діє принцип рівності між учителем та учнями, що дозволяє дітям почуватися більш впевненими та повноцінними. Педагог не ставить себе вище учнів, він не диктує готові рішення, а лише спрямовує дітей, дає їм можливість розмірковувати та допомагає зробити цей процес більш складним та цікавим.

З погляду архітектурного підходу методика Реджо Емілія цікава тим, що автор концепції особливе значення відводить середовищу та докладно описує – яким має бути освітній простір, що оточує дітей під час навчального процесу. Саме тому часто педагогічну систему Реджо Емілія називають педагогікою простору, а сама методика називає простір «третім учителем» (Cadwell, 1977). Основна концепція навколишнього середовища в реджо-підході полягає в тому, що простір має спонукати учнів до дослідження та творчості, викликати інтерес до навчання та мотивувати, давати дітям свободу дій, пропонувати учням вибір. Тому Реджо-методика прописує такі установки:

1. Освітнє середовище має бути корисним і навчальним. Велике значення має тактильна значимість простору. Для оздоблення пропонуються натуральні матеріали і різні фактури та поверхні, які дитина може розглядати, обмацувати, вивчати.

2. За методикою Реджо Емілія для освітніх процесів використовуються різноманітні засоби. Кожен кут та кожна поверхня приміщення повинні мати практичне значення. Класна кімната – це не просто захист від зовнішнього середовища, це поле для організації навчального процесу. Тому в школах Реджо Емілія стіни класних кімнат насичені полицями, стендами для малюнків та записів, на підлозі також організуються зони для навчання.

3. Простір не повинен обмежувати дітей у пізнанні та навчанні, тому класні кімнати та інші приміщення повинні трансформуватися під різні навчальні процеси та рівень активності: у школах Реджо Емілія навчаються не тільки за партами, але також сидячи у колі, стоячи навколо столу або сидячи на килимі.

4. Доступність та поле для самостійності. Усі матеріали для уроків, додаткових занять та ігор повинні знаходитися у відкритому доступі та розташовуватися так, щоб дитина в будь-який час могла скористатися тим чи іншим інструментом для навчання. Також важливо, щоб діти почували себе вільно в освітньому просторі, наприклад, виконуючи навчальний експеримент, учні повинні мати можливість самостійного використання устаткування тощо.

5. Простір має викликати інтерес до навчання та мотивувати. Розвивальне та навчальне середовище може виходити за межі класної кімнати або навіть розміщуватися поза шкільною будівлею на вулиці. Сам же простір класних кімнат та інших приміщень має бути складним та захоплюючим.

Крім перерахованих вище загальних принципів організації освітнього простору, автор методики виділяє функціональні зони (крім стандартної навчальної зони), необхідні для організації якісного та захоплюючого освітнього процесу. Такі зони можуть поєднуватися всередині однієї класної кімнати або наповнювати інші простори в школі. Виокремлюють такі зони:

1. *Зона досліджень.* Дослідна зона, де діти, використовуючи необхідне обладнання, можуть ставити експерименти та досліди. Така зона особливо приваблива для дітей, оскільки пропонує нестандартний підхід до навчання, а отже, викликає у дитини інтерес. Зона може бути представлена у вигляді дослідних стендів або «острівців» як у навчальних приміщеннях, так і в ігровому просторі.

2. *Творча майстерня.* Така зона містить у собі різноманітність інструментів для самовираження: музичні класи, художні студії, столярні майстерні.

При цьому творча зона виражається не в окремих, спеціалізованих приміщеннях, а й у всьому просторі школи. У класах, зонах ігор та відпочинку також мають бути елементи творчості: стіни для малювання або зони з груповими столами та стелажам.

3. *Функціональні стіни.* Це важлива деталь освітнього простору у школах Реджо Емілія. Важливо, щоб дитина бачила результат своєї творчості та зростання розвитку власних здібностей. Тому в школах Реджо Емілія активно використовують будь-які поверхні, наприклад, стіни: вивішують дитячі малюнки та плакати, кріплять фотографії та нотатки, малюють графіки та

календарі. Така навчальна «зона» відповідає одному з вищезгаданих реджо-принципів – кожна поверхня у школі має брати участь в освітньому процесі.

4. *Місце для діалогу.* Йдеться про громадські простори: форуми, «площі», амфітеатри та лекторії. У таких просторах зустрічаються всі учасники освітнього процесу (учні, вчителі та батьки). Такі зони, організовані у просторі школи, сприяють спільній взаємодії, дозволяють відвідувачам школи вступати у вільний діалог. Це місце, де учні, вчителі та батьки можуть обговорити спільні проєкти та ідеї, поділитися своїм досвідом та роздумами

5. *Зона ігор та постановок.* Театр та рольові ігри – невід’ємна частина освітньої концепції Реджо Емілія. Завдяки цим процесам діти проходять соціальну адаптацію, вибудовують свою модель поведінки в суспільстві, відпрацьовують у грі побутові ситуації з життя, вчаться спілкуватися один з одним і діяти в різних ситуаціях. Передбачається, що будь-який клас повинен мати можливість трансформуватися, щоб діти в будь-який момент могли вийти з-за парт та змінити рівень активності, перейти до навчальної інтерактивної гри. Також методика Реджо Емілія передбачає і готові майданчики для сцен та ігор у громадських просторах школи.

Можна сформулювати основні принципи організації архітектурного простору шкіл, який, згідно з авторською архітектурною концепцією на основі Реджо-підходу, позитивно впливатиме на учнів – викликатиме у дітей інтерес до навчання та сприятиме розвитку креативного та нестандартного мислення.

Функціональна програма закладу загальної середньої освіти поділяється на три основні процеси: 1) класні заняття; 2) додаткові заняття; 3) вільний від навчання час.

Освітній простір можна розділити на такі зони: класні кімнати; рекреаційні зони; бібліотека та читальні зони; майстерні; спортивні приміщення; учительські кабінети; шкільний двір та інші. Кожна з цих зон пов’язана з освітнім процесом.

Ми розглянемо принципи організації простору класної кімнати як головного простору, де учні здобувають знання. Це місце, де діти проводять більшу частину часу перебування в школі. Класні кімнати повинні відповідати вимогам будівельних норм і правилам ергономіки та створювати такий простір, який сприятиме освітньому процесу і викликатиме у дітей інтерес до навчання. Класні кімнати повинні відповідати всім вимогам комфортного освітнього середовища. Крім параметрів місткості, освітлення та мікроклімату при створенні класних кімнат необхідно враховувати:

1. *Просторове зонування.* Реджо-підхід пропонує чергувати під час уроку різні рівні активності, тому класна кімната має містити кілька функціональних зон, відповідних різним процесам. Поєднання різних зон залежно від призначення класної кімнати може вплинути на форму та наповнення приміщення.

2. *Здатність класної кімнати до трансформації.* Отож, може забезпечуватися поєднання функціональних зон за рахунок безпосереднього зонування приміщення, або за допомогою мобільних меблів або перегородок. Адаптивність приміщення може вплинути на загальні габарити чи перерахунок співвідношення площ функціональних зон у класній кімнаті. Самі класні

кімнати можуть сполучатися одна з одною за рахунок модульних панелей перегородки, які можна поєднувати з функцією класної дошки.

3. *Модульні меблі.* Сучасні методики, такі як освітня концепція Реджо Емілія, уникають стандартних парт та їх чіткого розташування. У класних кімнатах повинні застосовуватися модульні меблі, які можна пересувати і збирати в більші композиції, у такий спосіб змінюючи структуру простору. Парту повинна мати можливість трансформації, щоб служити одному учневі, парі, групі чи всьому класу. Стелажі можуть поєднуватися з рухомими перегородками, завдяки чому, здійснюється «гнучке» розташування меблів у класній кімнаті. Такі рекомендації передбачають зміну формування класних блоків. Разом з класними кімнатами необхідно проектувати супутні складські приміщення, які забезпечать можливість трансформації меблів у класах.

4. *Колірні рішення та матеріали обробки.* Відповідно до сучасних досліджень, при оздобленні класних кімнат рекомендуються застосовувати: екологічні матеріали, що дадуть змогу покращити мікроклімат усередині класних кімнат; м'яке покриття стін, яке забезпечить функціональне заповнення приміщення без збільшення площі класу; матові, світлопрозорі матеріали для стін, що огорожують (це робить клас візуально менш закритим простором і впливає на освітлення), а також архітектурний вигляд коридорів та рекреацій; натуральні кольорні відтінки з акцентами, які позитивно впливають на психоемоційний стан та зосередженість учнів.

Педагогічна методика Реджо Емілія пропонує креативний та міждисциплінарний підхід до дитячого навчання, а також дає рекомендації щодо створення освітнього середовища у початковій школі. Така взаємодія архітектурного проектування шкіл та кращих педагогічних методик дозволить зробити освітній простір більш цікавим та відповідним потребам часу.

Необхідно відзначити, що при впровадженні у шкільне проектування нових архітектурних та дизайнерських підходів важливо враховувати будівельні та санітарні норми, що формувалися впродовж десятиліть. Не кожен наведений принцип повністю задовольняє стандарти правила проектування, проте існують норми, які необхідно змінити, відкоригувати та узгодити з сучасними освітніми методиками архітектурними підходами.

Хочеться вірити, що з появою шкільних об'єктів, заснованих на сформульованих Лорісом Малагуцці принципах, буде вирішено головні проблеми початкової освіти: у школах успішно застосовуватимуться педагогічні методики, спрямовані на розвиток креативного мислення у дітей; простір класних кімнат сприятиме якійсь освіті; і вчителі, і учні матимуть можливість постійно розвиватися та самовдосконалюватися у стінах школи; діти ходитимуть туди із задоволенням і завжди матимуть бажання вчитися.

**Висновки і перспективи подальших розвідок.** Отже, сучасний освітній простір – це комплексний освітній ресурс, що забезпечує освітню діяльність через доцільний благоустрій та облаштування шкільної ділянки, гнучку об'ємно-планувальну структуру будівлі школи, цілісне художнє рішення фасадів та інтер'єру, комфортне та динамічне меблювання та обладнання усіх приміщень.

Освітній простір втілюється не як архітектурний чи дизайн-проект, а як складова єдиної концепції розвитку школи, що включає педагогічні, соціальні, організаційні та фінансово-господарські питання.

Найпершою вимогою до сучасного освітнього середовища є доцільність, відповідність тій меті, що ставить суспільство перед школою: всебічний розвиток самосвідомої особистості. Для освітнього простору це означає не лише функціональну придатність, доступність та безпечність території, приміщень та обладнання.

Освітній простір має бути всеохопний та цілісний, мати в основі єдину педагогічну, соціально-організаційну та художню концепцію. Такий простір в цілому, як і кожен з його елементів – від благоустрою ділянки та архітектури будівлі до найменших дрібниць інтер'єру, обладнання класної кімнати та навчальних матеріалів – є засобом освіти.

Освітнє середовище є різноманітним та гнучким, придатним для будь-яких освітніх форм, але з урахуванням як характеру діяльності, так і вікових особливостей учнів.

### **СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ**

Деміракі, Т. (2019). Моделювання освітнього простору в умовах реалізації концепції «Нова українська школа». *Школа управління*. Вересень № 3-4 (82-83). СС. 59–77.

Сергійчук, С. (2017). Фізичні простори для освітніх заходів: інклюзивні, холістичні та натхненні. (Електронний ресурс). Громадський простір. URL: <https://www.prostir.ua/?kb=fizychni-prostory-dlya-osvitnih-zahodiv-inklyuzyvni-holistychnita-nathnenni> (дата звернення 22.05.2023)

Лавриченко, Н. (2010). Інноваційний розвиток загальноосвітніх навчальних закладів у вітчизняній та зарубіжній теорії і практиці. *Школа майбутнього як інноваційний заклад освіти : наук.-метод. посіб.* За заг. ред. В. М. Мадзігона. Київ, 144 с. СС. 8–28.

Сухомлинський, В.О. (1976–1977). *Школа радості*. Вибр. твори: В 5. т. Київ, Т. 3. СС. 9–98.

Коченгіна, М. (2018). Педагогіка Реджіо Емілія. *Дошкільне виховання*. №9. С.С. 22–23.

Cadwell, L. (1997). *Bringing Reggio Emilia Home an Innovative Approach to Early Childhood Education*. N-Y: Teachers College Press. 158 с.

Edwards, K., Gandini, L. (2011). *A hundred languages of children: Reggio Emilia – an experience of transformation*. 3d edition. USA: Praeger, 411 с.

Цимбалару, А. На шляху до школи майбутнього: моделювання освітнього простору. URL: [https://library.udpu.edu.ua/library\\_files/psuh\\_pedagog\\_probl\\_silsk\\_shkolu/22/visnuk\\_23.pdf](https://library.udpu.edu.ua/library_files/psuh_pedagog_probl_silsk_shkolu/22/visnuk_23.pdf) (дата звернення 22.05.2023)

Цимбалару, А. (2020). *Нова українська школа: освітній простір учня початкової школи: нав.-метод. посіб.* Київ: Видавничий Дім «Освіта». 160 с.

## **REFERENCES**

Demiraki, T. (2019). Modeliuvannia osvitnoho prostoru v umovakh realizatsii kontseptsii “Nova ukrainska shkola” [Modeling the Educational Space in the Context of the New Ukrainian School concept]. *Shkola upravlinnia*. Veresen No 3-4 (82-83). SS. 59–77. [in Ukrainian]

Serhiichuk, S. (2017). *Fizychni prostory dlia osvitynih zakhodiv: inkliuzyvni, kholistychni ta natkhnenni* [Physical Spaces for Educational Activities: Inclusive, Holistic and Inspirational]. (Elektronnyi resurs). Hromadskyi prostir. URL: <https://www.prostir.ua/?kb=fizychni-prostory-dlya-osvitynih-zakhodiv-inklyuzyvni-holistychni-natkhnenni> (data zvernennia 22.05.2023). [in Ukrainian]

Lavrychenko, N. (2010). *Innovatsiinyi rozvytok zahalnoosvitnikh navchalnykh zakladiv u vitchyzniani ta zarubizhnii teorii i praktytsi* [Innovative Development of General Education Institutions in UKrainian and Foreign Theory and Practice]. *Shkola maibutnoho yak innovatsiinyi zaklad osvity : nauk.-metod. posib*. Za zah. red. V. M. Madzihona. Kyiv, 144 s. SS. 8–28. [in Ukrainian]

Sukhomlynskyi, V. (1976–1977). *Shkola radosti* [School of Joy]. Vybr. tvory: V 5. t. Kyiv, T. 3. SS. 9–98. [in Ukrainian]

Kochenina, M. (2018). Pedahohika Redzhio Emiliia [Pedagogy of Reggio Emilia]. *Doshkilne vykhovannia*. No 9. SS. 22–23. [in Ukrainian]

Cadwell, L. (1997). *Bringing Reggio Emilia Home an Innovative Approach to Early Childhood Education*. N-Y: Teachers College Press. 158 s.

Edwards, K., Gandini, L. (2011). *A hundred languages of children: Reggio Emilia – an experience of transformation*. 3d edition. USA: Praeger, 411 s.

Tsymbalaru, A. Na shliakhu do shkoly maibutnoho: modeliuvannia osvitnoho prostoru [Toward a School of the Future: Modeling the Educational Space]. URL: [https://library.udpu.edu.ua/library\\_files/psuh\\_pedagog\\_probl\\_silsk\\_shkolu/22/visn\\_uk\\_23.pdf](https://library.udpu.edu.ua/library_files/psuh_pedagog_probl_silsk_shkolu/22/visn_uk_23.pdf) (data zvernennia 22,05,2023) [in Ukrainian]

Tsymbalaru, A. (2020). *Nova ukrainska shkola: osvitnii prostir uchnia pochatkovoi shkoly: nav.-metod.posib*. [The New Ukrainian School: Educational Space of the Primary School Student: a Study Guide]. Kyiv: Vydavnychi Dim “Osvita”. 160 s. [in Ukrainian]

## **THE USE OF FOREIGN INNOVATIVE PRACTICES IN THE CONSTRUCTION OF SCHOOL PREMISES IN PRIMARY SCHOOLS IN UKRAINE**

**Ilona Dyncivska**

Doctor of Sciences (in Pedagogy), Professor, Professor,  
Head at the prof. T. I. Ponimanska Department of Preschool Pedagogy  
and Psychology and Special Education,  
Rivne State University of the Humanities,

Rivne, Ukraine

ORCID: 0000-0002-9353-5666

e-mail: [ilonardgu@gmail.com](mailto:ilonardgu@gmail.com)

**Abstract.** The article outlines promising trends of positive foreign experience for modeling the space of the school premises of the primary school in Ukraine. It is emphasized that the attention to this problem is due to the peculiarities of the current state of development of primary education. In the context of standardization and variability of education, contradictory trends in its modernization can be traced. One of these trends is the search for new approaches to the architectural design of school buildings, their design, and arrangement of classrooms.

Reggio-pedagogy, which is a comprehensive set of recommendations for creating an ideal educational space, plays a special role in solving the tasks. They can be used when designing a “flexible” space of schools that corresponds to internal processes and their time.

The functional zones within one classroom, identified by the author of Reggio-pedagogy, are characterized, such as: a research zone, a creative workshop, functional walls, a place for dialogue, a zone of games and performances.

The principles of organizing the classroom space as the main space where students acquire knowledge are considered: classrooms must meet the requirements of building codes and ergonomics rules and create a space that will facilitate the educational process and arouse children's interest in learning; classrooms must meet all the requirements of a comfortable educational environment. In addition to the parameters of capacity, lighting, and microclimate, when creating classrooms, it is necessary to take into account: spatial zoning, the ability of the classroom to transform; the availability of modular furniture; color solutions and finishing materials.

In summary, the author emphasizes that the space of the school premises of a primary school in Ukraine should be comprehensive and holistic, based on a single pedagogical, social, organizational, and artistic concept. Such a space as a whole, as well as each of its elements - from the landscaping and architecture of the building to the smallest details of the interior, classroom equipment and teaching materials - is a means of education.

**Keywords:** foreign innovative practices, space construction, educational space, school space, classroom, Reggio Emilia pedagogy, primary schools in Ukraine.

*Стаття надійшла до редакції 28.04.2023 р.*